तन्मदीयमिदमायुधंज्यया संगमय्यसशरं विक्ष सर्गः ११
यतां। तिष्ठतु प्रधनमेवमप्यहं तुल्यबाहुतरसा
जितस्त्वया ॥ ७६ ॥ कातरोसि यदि चोद्धतार्चि
षा तर्जितः परशुधारया मम। ज्याविमर्दकठि
नाङ्गुलिर्वृथा बध्यतामभययाचनाञ्जलिः ॥ ७७ ॥
एवमुक्तवतिभीमदर्शने भार्गवे स्मितविकम्पिता
धरः। तद्धनुर्ग्रहणमेव राघवः प्रत्यपद्यत समर्थ
मुत्तरं ॥ ७८ ॥

तदिति। तत्तस्मात् त्वया इदं मदीयमायुधं धनुर्ज्यया
मौर्व्यासङ्गमय्य योजयित्वा सशरं यथा तथा विक्षयतां प्रधनं
रणस्तिष्ठतु विरमतु एवमपि मद्धनुर्विकर्षणेपि तुल्यबाहुतर
सा समहस्त बलेन त्वयाहं जितः ॥ ७६ ॥ कातरइति। यदि च
यदिवा उद्धतार्चिषोद्धतत्विषा मम परशोर्धारया तर्जितः
सन् कातरो भीतोसि वृथा व्यर्था ज्याया निघातेन कठिना
अङ्गुलयो यस्य सः अभयस्य याचनायाञ्जलिर्हस्तयो र्योगो
बध्यतां ॥ ७७॥ एवमिति। भीमदर्शने भार्गवे जामदग्न्ये एव
मुक्तवतिस्वतिस्मितेनेषद्धसितेन विकम्पितोऽधरो येन स राघव
स्तस्य जामदग्न्यस्य धनुषो ग्रहणमेव समर्थमुत्तरं प्रत्यपद्यत
स्वीचकार ॥ ७८ ॥